

[H. C. Hansen.]

udgifter gennem adskillige år, men som herhjemme efterlader indtryk af en meget stor byrde, hvilket i høj grad hænger sammen med det stærke tempo, hvori stigningen i vore forsvarsudgifter har fundet sted.

Mit parti har ikke ment på nuværende tidspunkt at kunne tage endeligt standpunkt til den økonomiske ramme for de kommende 3 års forsvarsudgifter, som regeringen har antydnet under de stedfundne forhandlinger. Vi finder, at der her er tale om et så omfattende anliggende, så indgribende økonomiske foranstaltninger, at man med føje må nære betænkeligheder ved i løbet af ganske få dage at tage et klart formuleret standpunkt. Enkelthederne er endnu for lidt belyst, og omfanget synes os for stort til, at det efter vore traditioner kan klares i en håndvending. Vi er ganske på det rene med, at regeringen havde ønsket ved den forestående forhandling i Paris at kunne fremlægge et endeligt forment standpunkt fra dansk side; men vi har kun ment straks at kunne acceptere det af regeringen fremsatte forslag om at indføre 18 måneders tjenestetid med formel virkning fra maj 1953, men således — hvad der også fremgår af den højtærede finansministers redegørelse —, at det får virkning for de unge mænd, der indkaldes til militærtjeneste i maj 1952. Jeg ønsker dog her at tilføje, at der i mit parti har rejst sig betydelige betænkeligheder overfor den stærke stigning i forsvarsudgifterne, og vi ønsker, at dette skal være med til at danne baggrund for de videre forhandlinger, der skal foregå i Paris. Det kan og det skal ikke være noget nemhedsanliggende at forøge vore forsvarsudgifter med et antal hundreder millioner kroner, med en halv eller en hel milliard indenfor en nærmere betegnet periode. Heri ligger ikke noget frafald fra den principielle forpligtelse; som også mit parti har påtaget sig i forbindelse med vort lands forsvar. Vi agter ikke at forlade vor linie på det forsvarspolitiske område, og vor loyale støtte til forstandige dispositioner på disse felter kan regeringen som hidtil regne med; men vi har foretrukket at se tiden an, før vi tager endeligt standpunkt til resultaterne af regeringens forhandlinger i Paris.

Når vi har ment at måtte tiltræde indførelse af de 18 måneders tjenestetid, skyldes det først og fremmest nødvendigheden af at forstærke vort fredsberedskab. Vi erkender, at en forsvarsordning, der ikke betyder tilstedeværelse af en rimelig styrke i enhver situation, ikke opfylder sit formål, og når

man så stærkt har fremhævet, at indførelsen af 18 måneders tjenestetid er den eneste farbare vej til tilvejebringelse af beredskabet, så har mit parti ment det nødvendigt og rigtigt at tiltræde dette standpunkt. Regeringen kan derfor under de forhandlinger, den fortsat skal føre, regne med, at den har klar tilslutning fra en betydelig majoritet, hvortil mit parti hører, til gennemførelse af dette forslag.

Vi hørte med interesse de bemærkninger, som den højtærede finansminister i forbindelse med spørgsmålet om de 18 måneders tjenestetid gjorde om beskæftigelsen af de unge, der skal være inde i 18 måneder. De skulle, sagde ministeren, have en fornemmelse af, at der er mening i tingene. Jeg vil gerne have sagt, at mit parti lægger megen vægt på det synspunkt, som den højtærede finansminister her har anført. Vi tillægger det overordentlig stor betydning, at det ikke blot er noget, vi hver for sig om dette anliggende kan sige, men at man gør så meget som overhovedet muligt for, at den beskæftigelse, de unge får under den 18 måneders tjenestetid, der bliver tale om, bliver både forstandig og udbytterig for de pågældende. Der lægges på dette punkt i mit parti overmåde megen vægt på, at man når frem til en forstandig løsning.

Må jeg gøre en bemærkning yderligere, ikke om de 18 måneders tjenestetid, som jeg hermed på mit partis vegne har givet tilslutning til, men i al almindelighed. Mit parti må anmode om, at man vier den største opmærksomhed til spørgsmålet om den stærkest mulige kontrol med anvendelsen af de store millionbeløb, som efterhånden bliver stillet til rådighed for forsvaret. Vi mener, at der både ved indkøb og anlæg for disse midlers vedkommende bør anvendes den største grad af omhu og ansvarsfølelse, og vi går ud fra, at regeringen sikrer gode sagkyndige kræfters medvirken på områder, hvor de militære kræfters indsigt må være begrænset. Vi går først og fremmest ind for, at man hårdhændet begrænser avancer og fortjenester på leverancer. Enkeltpersoner og selskaber skal ikke have lov til at berige sig kraftigt på bekostning af forsvarets nødvendighed. Vi vil i mit parti følge udviklingen i denne henseende med den største opmærksomhed. Ikke alene momenter, som jeg allerede har nævnt, gør det efter vort skøn vanskeligt at tage endelig stilling til de beløb, som regeringen mener nu at kunne fastsætte som vore forsvarsudgifter i den omhandlede 3 års periode. Den økonomiske udvikling herhjemme må også spille en stor rolle med hensyn til, i